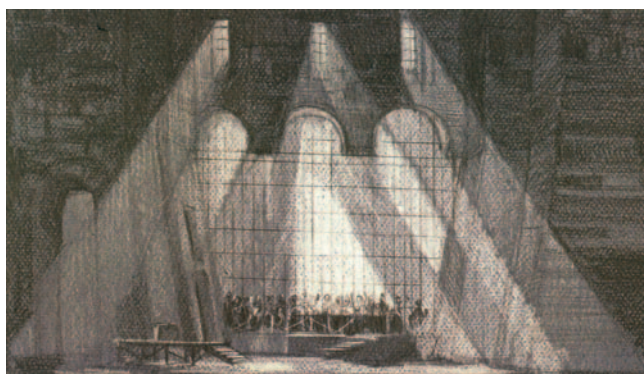

Τι θυμάμαι

- Ανάφερε δυο-τρία θέματα για αυτοσχεδιασμούς πράξεων ή ψυχικών καταστάσεων.
- Ποια πλαστικά στοιχεία του θεάτρου διακρίνεις στην εικόνα 294;
- Ψάξε στο βιβλίο σου να βρεις ιδέες που θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν ένα θεατρικό δρώμενο.
- Πρότεινε ένα χάπενινγκ με αφορμή μια σχολική γιορτή.
- Παρατήρησε το σχέδιο του σκηνικού στην εικόνα 295. Ποιο είναι το κυριότερο πλαστικό μέσο που χρησιμοποιεί ο καλλιτέχνης για να υποβάλει την αίσθηση της μεγαλοπρέπειας; Πώς αποδίδει την πνευματικότητα και τη μυστηριακή ατμόσφαιρα;
- Άκουσε προσεκτικά το αγαπημένο σου τραγούδι, προσδιόρισε τον τόπο, το χρόνο, τα πρόσωπα και ζωγράφισε μια εικόνα από τις καταστάσεις που εξιστορεί.

294. Χορικό από την «Ηλέκτρα» του Μ. Θεοδωράκη σε σκηνοθεσία Ν. Κούνδουρου

295. Σχέδιο σκηνικού του Ν. Πετρόπουλου για την όπερα του Τζ. Βέρντι «Σικελικοί εσπερινοί»

Γλωσσάρι

Θέατρο: Ελληνική λέξη που έχει καθιερωθεί σε όλες τις γλώσσες. Προέρχεται από το ρήμα θεώμαι που σημαίνει βλέπω, παρακολουθώ. Από την ίδια λέξη προέρχεται η λέξη θεατής.

Περφόρμανς (δράση): Είναι ένα ολιγόλεπτο εικαστικό θέατρο, ένας ζωντανός πίνακας, όπου ο καλλιτέχνης χρησιμοποιεί το σώμα του για τη δημιουργία εικόνων και την έκφραση νοημάτων (εικ. 291).

Τραγωδία: Η ωδή (τραγούδι) των τράγων. Η αρχική της σημασία ήταν το θρησκευτικό τραγούδι που χόρευε και τραγουδούσε μια ομάδα ανθρώπων με φορεσιές από δέρματα τράγων.

Χάπενινγκ (συμβάν): Εικαστικό δρώμενο που επιχειρεί να καταργήσει τα όρια ανάμεσα στη ζωή και στην τέχνη. Ο καλλιτέχνης δημιουργεί από μια απρόβλεπτη σειρά γεγονότων τα οποία προκαλούν συνήθως το θεατή να συμμετέχει και να συμβάλλει στο αποτέλεσμα των δράσεων (εικ. 292).

10. Ένα πρωινό στον Παρθενώνα

Αισθητική και ιστορική προσέγγιση

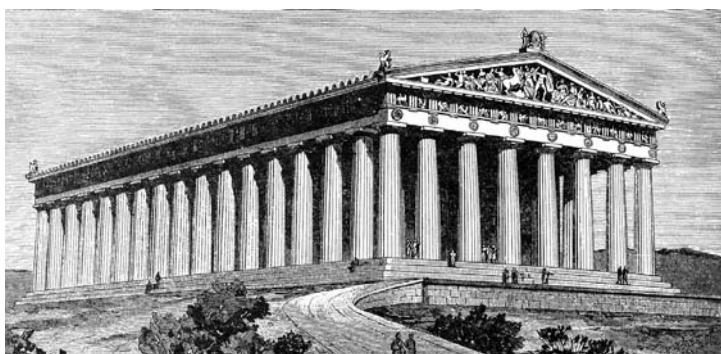

296. Σημερινή άποψη της Ακρόπολης

α. Αγναντεύοντας

Κάθε χρόνο χιλιάδες άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο συρρέουν στην Αθήνα, για να θαυμάσουν το κορυφαίο επίτευγμα του ανθρώπινου πνεύματος, τον Παρθενώνα.

Ας ξεκινήσουμε κι εμείς ένα ηλιόλουστο πρωινό, για μια επίσκεψη στον ιερό βράχο. Αγναντεύοντας από μακριά τα μαρμάρινα κτίσματα που χρυσίζουν στο φως με φόντο το βαθυγάλανο ουρανό, απολαμβάνουμε ένα αρμονικό σύνολο όγκων που αναπτύσσονται ελεύθερα στο χώρο (εικ. 296). Στο ψηλότερο σημείο του χώρου, λιτός και μεγαλοπρεπής, δεσπόζει ο Παρθενώνας (εικ. 297, 298). Αποτελείται από ένα ορθογώνιο χώρο (το σηκό), που στηρίζεται σε μια κλιμακωτή βάση (την κρηπίδα).

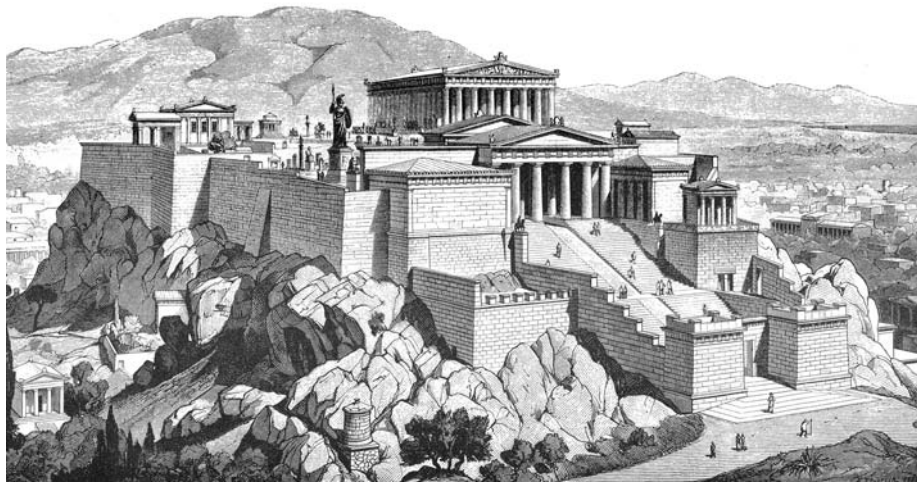

297. Φρ. Θείρισου Αναπαράσταση του Παρθενώνα, χαλκογραφία

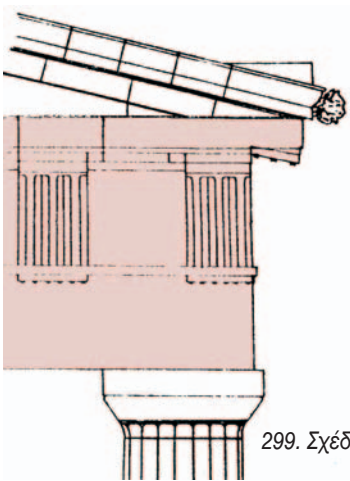
Χαρακτηριστικό στοιχείο του ναού είναι η κιονοστοιχία που τον περιβάλλει (το ππερό), η οποία υποστυλώνει ένα οριζόντιο μέλος* (το θριγκός), όπου ακουμπά η στέγη.

Οι δύο στενές όψεις του σηκού πλουτίζονται από μια δεύτερη σειρά κίωνων. Οι κίονες καταλήγουν σε κιονόκρανα (εικ. 301). Η κιονοστοιχία σχηματίζει γύρω από το ναό μια στοά γεμάτη ρυθμικά παιχνιδίσματα φωτοσκιάσεων.

298. Φρ. Θείριου Αναπαράσταση της Ακρόπολης, χαλκογραφία

299. Σχέδιο του θριγκού του Παρθενώνα

Ο σηκός, ο οποίος έχει σχεδόν καταστραφεί, ήταν ένας κλειστός χώρος χωρίς παράθυρα, όπου στεγαζόταν το χρυσελεφάντινο άγαλμα της Αθηνάς, που άστραφτε μέσα στο ημίφως. Στο ψηλότερο μέρος της εξωτερικής του όψης στολίζεται από ένα υπέροχο ανάγλυφο, με την παράσταση της κορυφαίας εκδήλωσης προς τιμήν της θεάς, την πομπή των Παναθηναίων.

Η μεσαία λωρίδα του θριγκού είναι κατασκευασμένη από τετράγωνα και ορθογώνια μάρμαρα (εικ. 299). Τα τετράγωνα (μετόπες) στολίζονται με ανάγλυφα που παριστάνουν μάχες απ' τη μυθολογία (εικ. 212). Τα ορθογώνια (τρίγλυφοι) έχουν κάθετες εσοχές οι οποίες, εκτός της διακοσμητικής τους αξίας, έχουν αποστολή να καθοδηγούν τα νερά της βροχής.

Στα δυο χαρακτηριστικά τρίγωνα που σχηματίζει η στέγη (αετώματα) υπάρχουν ενταγμένες συνθέσεις αγαλμάτων που παριστάνουν τη γέννηση της Αθηνάς και τον αγώνα της με τον Ποσειδώνα (εικ. 297, 304).

Μέλος: Ένα κομμάτι του ναού με ιδιαίτερη μορφή και σημασία όπως το μέλος του σώματος.

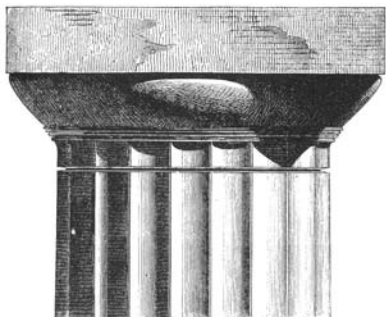

300. Εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Μουσείου της Ακρόπολης Δοκιμές εργαλείων λάξευσης

β. Τα μυστικά της τέχνης

Ρυθμός και εκλεπτύνσεις

301. Κ. Ρέις Αναπαράσταση κιονόκρανου δωρικού ρυθμού

302. Κ. Ρέις Αναπαράσταση κιονόκρανου ιωνικού ρυθμού

303. Ο Παρθενώνας σήμερα

Ο Παρθενώνας με την πρώτη ματιά δίνει την εντύπωση ενός απλού κτηρίου, που «φυτρώνει» με φυσικότητα από το βράχο (εικ. 297, 303). Αν προσέξουμε όμως καλύτερα, πίσω από τη φαινομενική απλότητα θ' ανακαλύψουμε ένα διαχρονικό επίτευγμα αρχιτεκτονικής, στο οποίο δεν υπάρχει τίποτα τυχαίο.

Ο ρυθμός του είναι δωρικός, με ιωνικά στοιχεία, που δε σώζονται. Ο δωρικός ρυθμός είναι ένα σύστημα κανόνων, το οποίο παρότι φαίνεται λιτό, χρειάστηκε αιώνες για να φθάσει στην κλασική τελειότητα.

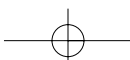
Οι αναλογίες των επιμέρους στοιχείων μεταξύ τους και με το σύνολο του κτηρίου βρίσκουν το ιδανικό σημείο ισορροπίας. Η σύλληψη της δημιουργίας του Παρθενώνα κατευθύνει τον άνθρωπο με τον απλούστερο τρόπο στις υψηλότερες έννοιες της αρμονίας και είναι αποτέλεσμα πολύπλοκων μαθηματικών υπολογισμών.

Αν παρατηρήσουμε προσεκτικά το ναό, θ' ανακαλύψουμε ένα πλήθος μυστικές εκλεπτύνσεις (οπτικές διορθώσεις), που έχουν σκοπό να «ελαφρώσουν το κτήριο και να του δώσουν παλμό ζωής*»:

Οι κολώνες του ναού (εικ. 297, 303, 306) παρόλο που φαίνονται ευθύγραμμες και ίδιες, στην πραγματικότητα το περίγραμμά τους αποτελεί μια πολύπλοκη καμπύλη: Λίγο πιο κάτω από τη μέση έχουν ένα ελαφρό φούσκωμα (ένταση). Στη βάση τους είναι φαρδύτερες και ανεβαίνοντας προς στην κορυφή λεπταίνουν (μείωση). Οι γωνιακές κολώνες που λούζονται στο φως είναι παχύτερες και έχουν μικρότερα διαστήματα από τις άλλες. Όλα τα κάθετα στοιχεία του κτηρίου (κιονοστοιχία, τοίχοι και αετώματα) γέρνουν προς τα μέσα, δημιουργώντας ένα πυραμιδοειδές σχήμα, ενώ τα οριζόντια στοιχεία (κρηπίδα και μήκος του θριγκού) έχουν ένα ελαφρό φούσκωμα προς τα πάνω.

*Θ. Μπούρας.

«Μαθήματα Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής»

304. I. Φολτς Αγάλματα του αετώματος του Παρθενώνα, χαλκογραφία

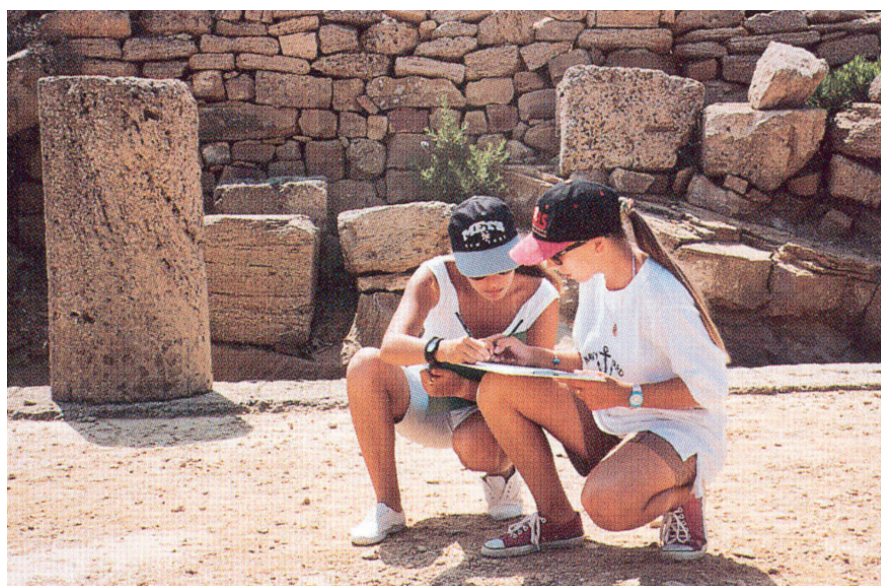
Κοιτάζοντας τον Παρθενώνα έχεις την αίσθηση ότι κτίστηκε από ανθρώπους για ανθρώπους. Μοιάζει σαν ένας φυσικός οργανισμός που «λειτουργεί» και «ανασαίνει» με νόμους διαχρονικούς. Είναι μεγάλη απόλαυση να βλέπεις την άκαμπτη πέτρα να συμπεριφέρεται με αντιδράσεις ενός ζωντανού οργανισμού.

Ένα βιβλίο για την Ακρόπολη

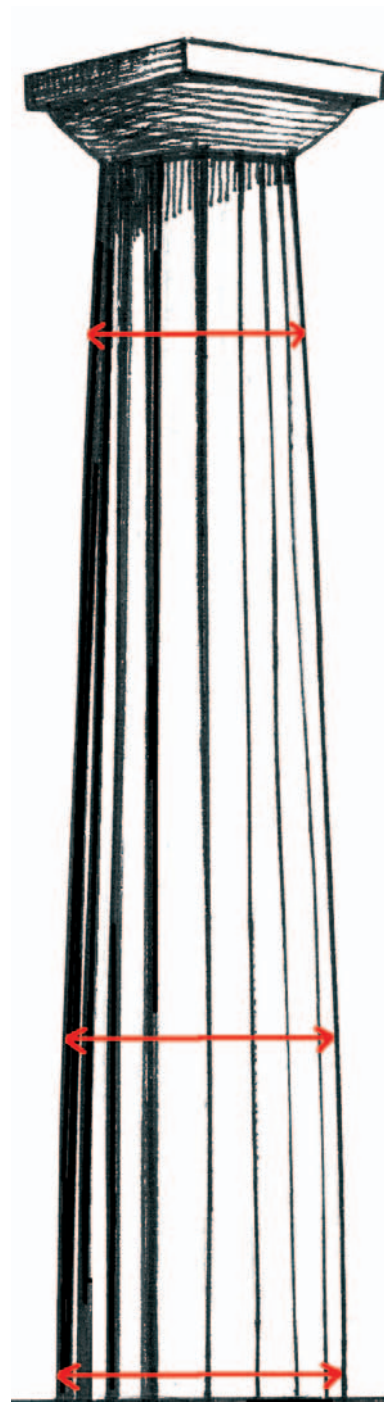
👉 Σε συνεργασία με τους συμμαθητές σου δημιουργήστε ένα καλλιτεχνικό βιβλίο για την Ακρόπολη. Συλλέξτε πληροφορίες, ζωγραφίστε τα μνημεία της, τα γλυπτά, τις λεπτομέρειες και τα διακοσμητικά της.

👉 Για το εξώφυλλο του βιβλίου σου χάραξε μια δική σου σύνθεση χρησιμοποιώντας στοιχεία της κλασικής τέχνης.

👉 Κάνε σφραγίδες: Χάραξε σε μαλακό ξύλο ένα κιονόκρανο δωρικού ρυθμού κι ένα ιωνικού και σφράγισε μ' αυτά τα βιβλία σου.

305. Στην Ακρόπολη

306. Μείωση και ένταση σε κίονα του Παρθενώνα. Δίνει την εντύπωση ότι το μάρμαρο είναι ελαστικό και «αντιδρά» κάτω απ' το βάρος της στέγης.

γ. Ταξίδι στο χρόνο

Η Ελλάδα, ένας τόπος γεμάτος ομορφιές, πλούσιος σε εναλλαγές, με βουνά, θάλασσες, υπέροχα νησιά, κλίμα εύκρατο και σταυροδρόμι εμπορικών δρόμων, δε θα μπορούσε παρά να γεννήσει μεγάλους πολιτισμούς. Από την εποχή ακόμα του χαλκού στο χώρο αυτό αναπτύσσονται ξακουστοί πολιτισμοί όπως ο Κυκλαδικός, ο Μινωικός και ο Μυκηναϊκός, που η φήμη τους περνά στη μυθολογία.

Παρ' όλο που η κάθοδος των Δωριέων, λαού γεωργικού, κατά τον 8ο αι. φέρνει μια σχετική οπισθοδρόμηση, στην Αρχαϊκή εποχή που ακολουθεί, σημειώνονται αλματώδεις εξελίξεις σε όλους τους τομείς.

307. Κριτίου παις 5ος αι. π. Χ.

308. Ο Κούρος του Σουνίου
615-590 π.Χ. υ. 3m.

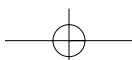

309. «Αντίνοος» 130-138

Με την κατάληψη των Μυκηναϊκών κέντρων από τους Δωριείς όσοι από τους κατοίκους παρέμειναν στους τόπους τους, δημιουργούν σημαντικές πόλεις όπως η Αθήνα, η οποία εξελίχθηκε στο μεγαλύτερο καλλιτεχνικό κέντρο. Το σύστημα της πόλης-κράτους δημιουργεί κλίμα ελευθερίας στη διακίνηση των ιδεών. Η ναυτιλία, το εμπόριο και ο αποικισμός προσφέρουν υλική άνεση και νέα ερεθίσματα που προέρχονται από τη στενότερη επαφή με τους πανάρχαιους πολιτισμούς της Μεσογείου.

Στην αρχιτεκτονική της αρχαϊκής εποχής εμφανίζονται οι δυο ρυθμοί* που θα καθορίσουν τη μορφή των ναών στους επόμενους αιώνες. Ο Δωρικός ρυθμός που χαρακτηρίζεται από τη λιτότητα, την αυστηρότητα και την πειθαρχία της Δωρικής φυλής και ο Ιωνικός ο οποίος αντανακλά τη λεπτότητα, τη χάρη και την πολυτέλεια των Ιώνων.

Ρυθμός: Προέρχεται από τη λέξη ρυθμίζω που σημαίνει βάζω σε τάξη. Στην αρχιτεκτονική σημαίνει τον τρόπο της οργάνωσης του χώρου και αποτελεί μια ιδιαίτερη γλώσσα με τα δικά της πλαστικά μέσα.

310. Πεπλοφόρος Κόρη

311. Παιώνιος Νίκη περ.425 π. Χ.

312. «Γαλάτης που σκοτώνει τη γυναίκα του και αυτοκτονεί» 240-200 π. Χ.

Στη γλυπτική οι διαστάσεις μεγαλώνουν. Οι κούροι (νέοι άνδρες) με την όρθια, άκαμπτη στάση τους θυμίζουν τα αιγυπτιακά αγάλματα (εικ. 308). Οι ελληνικοί κούροι, σε αντίθεση με τους αιγυπτιακούς, είναι ελεύθεροι απ' όλες τις πλευρές. Οι κόρες (γυναικείες μορφές) μετωπικές, απόμακρες στέκονται σε παρόμοια στάση (εικ. 310). Η εξέλιξη της γλυπτικής στις εποχές που θ' ακολουθήσουν δίνει ανάγλυφη την εικόνα των πνευματικών κατακτήσεων του αρχαίου κόσμου.

Στην κλασική εποχή τα γλυπτά αποκτούν ζωή και κατακτούν σταδιακά την κίνηση χωρίς να χάσουν την εξιδανίκευση της μορφής τους και την αίσθηση του μέτρου (εικ. 307, 311). Χαρακτηρίζονται από φυσικότητα και χάρη. Οι μορφές τους νηφάλιες και γαλήνιες ενσαρκώνουν το ηθικό, το δίκαιο και το ωραίο.

Στην Ελληνιστική εποχή η μεγάλη αυτοκρατορία του Μ. Αλέξανδρου αφομοιώνει την καλλιτεχνική έκφραση του κόσμου της Μεσογείου. Οι Έλληνες πλουτίζουν, γίνονται κοσμοπολίτες, ενδιαφέρονται για την τέχνη και αγοράζουν έργα. Οι καλλιτέχνες, έχοντας κατακτήσει την κίνηση, ασχολούνται με τη δραματική απεικόνιση και δέχονται παραγγελίες από διάφορες πόλεις. Οι μορφές τους γήινες, αποκτούν χαρακτηριστικά καθημερινών ανθρώπων, οι κινήσεις γίνονται πολύπλοκες, εκφράζοντας συγκίνηση και πάθος για τη ζωή (εικ. 309, 312).

Σε μια στάση

 Δημιούργησε μια δική σου μορφή πάνω στην κίνηση του αγάλματος που προτιμάς: Διάλεξε ένα άγαλμα από το βιβλίο σου, μεγέθυνε την εικόνα, κάλυψε την μ' ένα διαφανές χαρτί και προσπάθησε να σχεδιάσεις τους άξονες της μορφής με το μολύβι σου (βλ. Τετράδιο Εικαστικών σελ. 23). Αντίγραψε στο μπλοκ σου τους άξονες και σχεδίασε γύρω απ' αυτούς τη δική σου φιγούρα.

10 Ένα πρωινό στον Παρθενώνα

313. Ποσειδώνας, Απόλλωνας και Άρτεμη περ. 440 π.Χ.

314. Λ. Όθωνα Αναπαράσταση εφήβων ιππέων από τη ζωφόρο του Παρθενώνα

δ. Στην καρδιά της δημιουργίας

Η κλασική Αθήνα τον 5ο π. Χ. αι. ζει στους ρυθμούς μιας αλματώδους ανάπτυξης, η οποία πρόκειται να επηρεάσει ολόκληρη την ανθρωπότητα επί σειρά αιώνων. Ωριμάζει μια νέα κοσμοθεωρία, που βάζει ως επίκεντρο των πάντων τον άνθρωπο. Πραγματοποιείται το ιδεώδες της Δημοκρατίας, η ισότιμη συμμετοχή του κάθε πολίτη στην εξουσία.

Η πρόοδος σε όλους τους τομείς και η κατανόηση της φύσης δίνουν στο άτομο ένα πρωτοφανές αίσθημα αξιοπρέπειας και ελευθερίας. Στη φιλοσοφία επικρατεί η έννοια της ισορροπίας και του μέτρου που αποτρέπει κάθε υπερβολή. Ο άνθρωπος θεωρεί τον εαυτό του ως μέρος ενός συνόλου. Στις εικαστικές τέχνες το κάλλος (ωραίο) δεν αποδίδεται με την αντιγραφή της φύσης, αλλά ως μια ιδεώδης κατάσταση (εικ. 313, 314, 315).

315. Η Ίρις από το αέτωμα του Παρθενώνα

Η παρατήρηση της φύσης σε συνδυασμό με τη σαφήνεια και την απλότητα, οδηγεί την καλλιτεχνική δημιουργία στο ύψιστο σημείο της τελειότητας. Τα δημόσια κτήρια κτίζονται με μέτρο τον άνθρωπο και επιβάλλονται όχι με το μέγεθος αλλά με την ποιότητά τους.

Οι Αθηναίοι βγαίνοντας νικητές από έναν πόλεμο με τους Πέρσες είναι πολύ υπερήφανοι που νίκησαν την ισχυρότερη δύναμη της εποχής. Η πόλη ευημερεί, είναι δυνατή και πλούσια, έχει όμως καταστραφεί. Ο δήμος της Αθήνας, με ηγέτη του τον Περικλή αποφασίζει να ξανακτίσει με λαμπρότητα τα ιερά της Ακρόπολης.

Το έργο ανατίθεται στους κορυφαίους αρχιτέκτονες Ικτίνο και Καλλικράτη. Τη γλυπτική διακόσμηση αναλαμβάνει ο φημισμένος γλύπτης Φειδίας με τους μαθητές του. Η ανέγερση του Παρθενώνα αρχίζει το 447 π.Χ. και διαρκεί εννέα χρόνια.

Ο ναός έμεινε άθικτος επί πολλούς αιώνες, ώσπου το 1687 κατά την πολιορκία της Ακρόπολης από τους Ενετούς μια έκρηξη πυρίτιδας προξένησε φοβερές καταστροφές. Κατά το 1835-44 αφαιρέθηκαν τα περισσότερα γλυπτά του Παρθενώνα. Όσα απ' αυτά διασώθηκαν από την πτώση και τη μεταφορά, εκτίθενται μέχρι σήμερα στο Βρετανικό Μουσείο (εικ. 315).

ε. Μυθικοί θεοί

Τα γλυπτά του Παρθενώνα είναι στενά συνδεδεμένα με το ρυθμό και τη σημασία του κτηρίου και αποτελούν ενιαίο σύνολο με την αρχιτεκτονική του. Οι μορφές των γλυπτών εκφράζουν μια ιδιαίτερη πνευματική ανάταση που πηγάζει από την τέλεια ισορροπία του εσωτερικού τους κόσμου με τον κόσμο που τις περιβάλλει (εικ. 313, 314).

Στις ακέφαλες μορφές των αετωμάτων που σώζονται, θαυμάζουμε τη σοφία της απόδοσης των ρούχων που τονίζουν τους τρισδιάστατους όγκους των σωμάτων, δίνοντας την εντύπωση ότι είναι βρεγμένα και ανεμίζουν στον αέρα (εικ. 315).

Οι μετόπες συμβολίζουν το θρίαμβο των Ελλήνων κατά των Περσών, παριστάνοντας την αέναη πάλη μεταξύ αντίθετων δυνάμεων (εικ.212).

Η ζωφόρος έχει μήκος 160m. περίπου και περιλαμβάνει 600 μορφές ανθρώπων και ζώων. Παριστάνει την πομπή των Παναθηναίων που παραδίδει πέπλο στο άγαλμα της Αθηνάς, με την παρουσία των θεών του Ολύμπου. Η διάταξη των μορφών στο χώρο δημιουργεί ρυθμούς που συνδέονται αρμονικά με τους ρυθμούς των κιόνων. Τη ρυθμικότητα της σύνθεσης ενισχύει η ισοκεφαλία, η αναπαράσταση δηλαδή όλων των μορφών, όρθιων και καθισμένων, στο ίδιο ύψος (εικ. 313, 314).

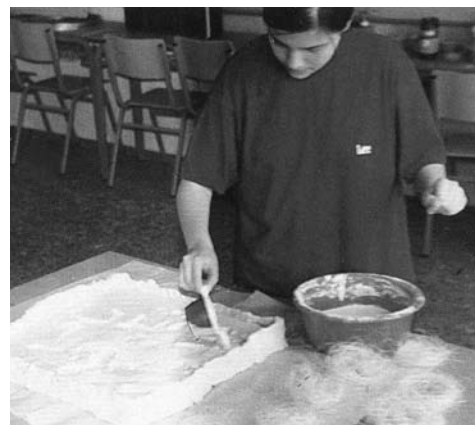
Οι μορφές της ζωφόρου κινούνται με απόλυτη φυσικότητα. Τα πρόσωπα έχουν σοβαρή, σεμνή και ευγενική έκφραση (ήθος).

Ανάγλυφοι μύθοι

 Δοκίμασε να κάνεις ένα ανάγλυφο εμπνευσμένο από τη ζωφόρο του Παρθενώνα. Διάλεξε μια παράσταση, αντίγραψε τους βασικούς άξονες της σύνθεσής της και ζωγράφισέ την με το δικό σου τρόπο.

 Με την παράσταση που ζωγράφισες, κάνε ένα ανάγλυφο με πηλό (βλ. σελ. 75).

 Κάνε ένα εκμαγείο του ανάγλυφού σου με την καθοδήγηση του καθηγητή των Καλλιτεχνικών. Πριν στεγνώσει ο πηλός, φτιάξε γύρω του ένα πήλινο τοιχίο (εικ. 316) και ρίξε πάνω στο ανάγλυφό σου γύψο καλλιτεχνίας. Όταν στερεοποιηθεί, αφάιρεσε τον πηλό (εικ. 317). Θα φτιάξεις έτσι ένα καλούπι που θα σου επιτρέψει να βγάλεις αντίγραφα (βλ. σελ. 97). Άλειψέ το με λάδι και ρίξε μέσα γύψο. Όταν πήξει, χώρισε προσεκτικά το καλούπι απ' το εκμαγείο (εικ.318).

316. Προετοιμασία ανάγλυφου για καλούπιωμα

317. Αποκόλληση του γύψινου καλουπιού από το ανάγλυφο

318. Αποκόλληση εκμαγείου από το καλούπι

10 Ένα πρωινό στον Παρθενώνα

319. Η Ακαδημία της Αθήνας

320. Φωτοσκιάσεις σε ύφασμα από τη ζωφόρο του Παρθενώνα

321. Συρμάτινο γλυπτό με κομμάτια χαρτιών

στ. Ύλη και φως

Η κατασκευή του Παρθενώνα παρουσιάζει ακρίβεια ως την παραμικρή λεπτομέρεια. Οι αρχιτέκτονες και οι γλύπτες του ναού έχοντας βαθιά επίγνωση της λειτουργίας του φωτός, υπολόγισαν με σοφία τον τρόπο που πέφτει επάνω στα επίπεδα του κτηρίου, ώστε να δημιουργεί φωτοσκιάσεις σε πλήρη ισορροπία (εικ. 320).

Ο δωρικός ρυθμός έχει επιρροές από προηγούμενες μορφές ναών κατασκευασμένων από ξύλο. Δίνει την εντύπωση μιας απολιθωμένης ξυλοκατασκευής. Οι κολώνες αντικατέστησαν τους ξύλινους στύλους και ο θριγκός πήρε τη θέση του οριζόντιου δοκαριού. Το μάρμαρο είναι βέβαια σκληρό και ανθεκτικό υλικό, δεν έχει όμως την ελαστικότητα του ξύλου. Το μάρμαρο επιλέχθηκε γιατί είναι λαμπρό υλικό, αφθονεί στην Αττική γη και αποδίδει τις λεπτομέρειες.

Η μαρμαροτεχνία παρουσίαζε άνθιση στους κλασικούς χρόνους. Η λάξευση των μαρμάρων άρχιζε από το λατομείο, συνεχιζόταν μετά την τοποθέτηση του κάθε μέλους στην οριστική του θέση και σε αρκετές περιπτώσεις γινόταν μια τελική επεξεργασία μετά την ολοκλήρωση του ναού, για την εναρμόνιση των μελών με το σύνολο.

Η τέχνη της κλασικής Ελλάδας επηρέασε τους Ευρωπαίους καλλιτέχνες από τον 17ο έως τον 19ο αιώνα οι οποίοι θαύμασαν και προσπάθησαν να αναβιώσουν το κλασικό πνεύμα. Η τάση αυτή ονομάστηκε Νεοκλασικισμός και δημιούργησε πλήθος έργων με κλασικά στοιχεία (εικ. 319).

Συρμάτινο γλυπτό

 Πλάσε ένα συρμάτινο γλυπτό με θέμα εμπνευσμένο από τη ζωφόρο του Παρθενώνα (εικ.321):

Θα χρειαστείς μερικά μέτρα σύρμα, έναν κόφτη σύρματος και μερικά κομμάτια οντουλέ χαρτί. Διάλεξε την εικόνα που σου αρέσει και προσπάθησε κοιτάζοντάς τη να κάνεις το σκελετό της φιγούρας λυγίζοντας το σύρμα. Όταν πετύχεις τις αναλογίες, δώσε της την κατάλληλη κίνηση. Συνέχισε να τυλίξεις το σύρμα σου, κατά ύψος, μερικές φορές ακόμα, για να πλάσεις το περίγραμμα της φιγούρας (ανφάς και προφίλ). Έπειτα γέμισε τους όγκους με κομμάτια χαρτί που θα τα τυλίξεις με σύρμα γύρω από το σκελετό όπως στην εικόνα.

